حرمت تکوینی تحدید خداوند

علی أی حال، منظور «ان اللّه حرّمهما» بود. در روایت هم می‌فرمایند: «محرّم»، «محرّم» یک نحو محرومیت تکوینی است. نمی‌شود، نه اینکه اگر بکنند کار حرامی انجام داده‌اند. لذا کلمه‌ی «محرم»، در اینجا، همان محرومیت تکوینی است. مقصود حضرت علیه السلام در این خطبه‌ی مبارک واضح است. البته در اینجا احتمال محرم تشریعی صفر نیست. ظاهر کلام محرم تکوینی است؛ ما که از ظهور کلام دست برنمی‌داریم. اما اینکه بگوییم احتمال محرم تشریعی صفر است، خیر [چنین نمی گوییم]. اگر فکر بکنید، امام علیه‌السلام از این جمله‌ی خودشان می‌توانند حکم تشریعی را هم قصد کرده باشند. یعنی چه؟؛ یعنی ای ثاقبات! ای ناقبات! ای صاحبین، اینها! ممنوع است. اینجا جای نیست که آن فکر خودتان را اعمال کنید. احتمال اینکه تحریم منه‌یٌ‌عنه باشد هم، هست. ولی ظاهر عبارت این نیست. هر کسی بخواند، روی ظاهر عبارت از «محرّم»، تحریم تشریعی نمی فهمد.

بازبینی #1
ایجاد شده 23 ژوئیه 2024 16:51:27 توسط ... .
به روزرسانی شده 23 ژوئیه 2024 16:52:47 توسط ... .